Zas najít klid

Pavlů Hynek

```
      C                  H#/Dim        G(dim)
Jako ptáci proti slunci letíš modrou oblohou,
prázdnou, jak včerejší den, jak včerejší noc.
I já chci letět, už nestojím o to, stát na nohou,
tam, kde není pevná zem, kde tě není ještě dost.

Co vojáků a králů padlo, za tenhle svět,
který ti neumím dát zvonem všech kostelních věží.
Další z rozestlaných nocí ze stolu na zem smet,
náš panovník čas, který stále rychle běží.

Bojím se zpívat, jak asi se cítíš
chceš najít zpátky ten svůj klid,
byl jsem to já, kdo na tebe mířil,
ale netrefil tě ten můj šíp.
Třeba jinde pro nás slunce svítí,
se strachem, že tě víc už nepotkám,
s duší poraněnou jinam míříš
a mě nezbejvá, než hrát sám.

Skrýváš se v kopcích jižních strání tak, jak tě znám,
před sluncem v trávě ukrytá, na nohou rosu všedních rán.
V hlavě píseň o nás dvou ještě ti doznívá,
vzpomínka zabolí snad, na vlasy dlouhý do půl zad.

Bojím se zpívat, jak asi se cítíš
chceš najít zpátky ten svůj klid,
byl jsem to já, kdo na tebe mířil,
ale netrefil tě ten můj šíp.
Třeba jinde pro nás slunce svítí,
se strachem, že tě víc už nepotkám,
s duší poraněnou jinam míříš
a mě nezbejvá, než hrát sám.
```


Sponzor: www.srovnavac.cz - šetříme na pojištění!